DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

14. oktober 1999 *

I sag C-223/98,

angående en anmodning, som Kammarrätten i Stockholm (Sverige) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i en sag anlagt af

**Adidas AG**

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer (EFT L 341, s. 8),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: G. Cosmas
justitssekretær: R. Grass,

* Processprog: svensk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— den belgiske regering ved kontorchef J. Devadder, Juridisk Tjeneste, Ministeriet for Udenrigsanliggender, Udenrigshandel og Udviklingssamarbejde, som befuldmægtiget

— den italienske regering ved afdelingschef, professor U. Leanza, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af statens advokat, O. Fiumara

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent L. Ström, som befuldmægtiget,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. juni 1999,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved kendelse af 16. juni 1998, indgået til Domstolen den 18. juni 1998, har Kammarrätten i Stockholm i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med

henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer (EFT L 341, s. 8, herefter »forordningen«).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag anlagt af Adidas AG, som i Sverige er indehaver af et varemærke for forskellige sportsartikler og sports- og fritidsbeklædning, til prøvelse af Tullmyndigheten Arlanda's afslag på at oplyse selskabet om, hvem der var modtager af varer, der formodedes at være forfalskninger af mærket Adidas, og som toldmyndigheden havde standset.

## Forordningen

3 Formålet med forordningen er i henhold til dennes anden betragtning i videst muligt omfang at forhindre, at varemærkeforfalskede og piratkopierede varer bliver bragt på markedet, og med henblik herpå at fastsætte foranstaltninger, der gør det muligt effektivt at imødegå den ulovlige handel med sådanne varer.

4 Med henblik herpå fastsættes det i forordningen, på hvilke betingelser toldmyndighederne kan gribe ind, når varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, angives til fri omsætning, udførsel eller genudførsel eller opdages i forbindelse med kontrol af varer, der er under suspensionsprocedure [forordningens artikel 1, stk. 1, litra a)], og hvilke foranstaltninger der skal træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til sådanne varer, når det fastslås, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede [forordningens artikel 1, stk. 1, litra b)].

5 I henhold til forordningens artikel 3 kan indehaveren af et varemærke, en ophavsret eller beslægtede rettigheder eller rettigheden til et design eller mønster

(herefter »rettighedsindehaveren«) indgive skriftlig anmodning til den kompetente toldmyndighed om at gribe ind over for varer, som han mistænker for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af varerne og dokumentation for rettigheden. Det skal i anmodningen endvidere anføres, i hvilket tidsrum der ønskes indgriben fra toldmyndighedernes side. Derudover skal rettighedsindehaveren give alle andre relevante oplysninger, som gør det muligt for toldmyndighederne at træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder, uden at disse oplysninger dog er en betingelse for, at anmodningen kan behandles. Anmodningen behandles herefter af den kompetente toldmyndighed, som hurtigst muligt giver ansøgeren skriftlig underretning om sin afgørelse.

6 Ifølge forordningens artikel 4 kan toldmyndigheden også af egen drift tage en vare i bevaring, når den ved en kontrol, der er led i en af de i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte procedurer, inden en anmodning fra rettighedsindehaveren er indleveret eller imødekommet, helt klart kan konstatere, at varen er varemærkeforfalsket eller piratkopieret. Toldmyndigheden kan, hvis den ved, hvem rettighedsindehaveren er, i henhold til gældende bestemmelser i den berørte medlemsstat, underrette vedkommende om risikoen for lovovertrædelse. I så fald er toldmyndigheden bemyndiget til at suspendere frigivelsen af varen eller tage den i bevaring i tre arbejdsdage for at give rettighedsindehaveren mulighed for at indgive en anmodning om indgriben i henhold til forordningens artikel 3.

7 Forordningens artikel 5 bestemmer, at afgørelsen om at imødekomme en rettighedsindehavers anmodning straks meddeles de toldmyndigheder i den pågældende medlemsstat, som vil kunne blive berørt i forbindelse med de i anmodningen omhandlede varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede.

8 I forordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, hedder det, at når en toldmyndighed, der i henhold til forordningens artikel 5 er underrettet om en afgørelse, der imødekommer rettighedsindehaverens anmodning, konstaterer, eventuelt efter at have rådført sig med ansøgeren, at bestemte varer svarer til den i

ovennævnte afgørelse indeholdte beskrivelse af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, suspenderer den frigivelsen af varerne eller tager dem i bevaring.

9 Forordningens artikel 6, stk. 1, andet afsnit, som er den centrale bestemmelse i nærværende sag, lyder således:

»Toldmyndigheden underretter straks den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen i overensstemmelse med artikel 3. Førstnævnte toldmyndighed eller den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen, underretter straks klarereren og ansøgeren om denne indgriben. I overensstemmelse med de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, drifts- og forretningshemmeligheder samt tavshedspligt og forvaltningshemmelighed underretter førstnævnte toldmyndighed eller den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen, på anmodning rettighedsindehaveren om klarererens navn og adresse, herunder modtagerens, hvis dette er kendt, for at rettighedsindehaveren kan indbringe sagen for de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet. Toldmyndigheden giver ansøgeren og andre personer, der er berørt af et af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte indgreb, mulighed for at besigtige de varer, hvis frigivelse er suspenderet, eller som er taget i bevaring.«

10 Afgørelsen om at suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring er midlertidig. Det bestemmes i forordningens artikel 7, stk. 1, at hvis den toldmyndighed, der har truffet afgørelse om suspensionen af frigivelsen eller om, at varerne er taget i bevaring, ikke inden ti arbejdsdage regnet fra meddelelsen herom er blevet underrettet om sagens forelæggelse for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, eller ikke har fået meddelelse om, at vedkommende myndighed har truffet retsbevarende foranstaltninger, frigives varerne, hvis alle toldformaliteter er opfyldt, og bevaringen frafaldes. Denne frist kan i særlige tilfælde forlænges med op til ti arbejdsdage.

11 Endvidere indeholder forordningen regler om bestemte garantier for klarereren og modtageren af de kontrollerede varer.

12 For det første bestemmes det i forordningens artikel 3, stk. 6:

»Medlemsstaterne kan, hvis rettighedsindehaverens anmodning imødekommes, eller hvis der i medfør af artikel 6, stk. 1, er foretaget indgreb som de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte, kræve, at rettighedsindehaveren stiller sikkerhed:

— til dækning af sit eventuelle ansvar over de personer, der bliver berørt af et af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte indgreb, såfremt den fremgangsmåde, der iværksættes i henhold til artikel 6, stk. 1, ikke forfølges på grund af en handling eller undladelse fra rettighedsindehaverens side, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke er varemærkeforfalskede eller piratkopierede

— med henblik på betaling af udgifter, der afholdes i henhold til denne forordning, i forbindelse med varernes opbevaring under toldkontrol i medfør af artikel 6.«

13 For det andet hedder det i forordningens artikel 7, stk. 2, første afsnit:

»Når det drejer sig om varer, der mistænkes for at krænke en mønsterrettighed, kan varernes ejer, importør eller modtager opnå, at varerne frigives, eller at bevaringen frafaldes, ved at stille sikkerhed på betingelse af, at:

— den i artikel 6, stk. 1, omhandlede toldmyndighed inden for den i stk. 1 nævnte frist er blevet underrettet om, at sagen er blevet forelagt for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, og som er omhandlet i stk. 1

— den hertil beføjede myndighed ved udløbet af den nævnte frist ikke har truffet retsbevarende foranstaltninger, og

— alle toldformaliteter er blevet opfyldt.«

14 Endelig bestemmer forordningens artikel 9, stk. 3, følgende:

»Det civilretlige ansvar, som eventuelt påhviler en rettighedsindehaver, afgøres i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende varer befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer.«

## Den svenske lovgivning

15 I henhold til kapitel 9, § 2, stk. 1, i sekretesslagen (1980:100) (lov om fortrolighed) gælder der med visse undtagelser, som ikke er aktuelle i det foreliggende tilfælde, et krav om fortrolig behandling af oplysninger om privates personlige eller økonomiske forhold i forbindelse med toldkontrol. Ifølge sekretesslagen's § 2, stk. 2, hvori der henvises til lovens § 1, kan toldvæsenet dog udlevere oplysninger, såfremt det står klart, at oplysningerne kan gives, uden at den berørte lider skade.

## Hovedsagen

16 Den 16. februar 1998 besluttede Tullmyndigheten Arlanda (Stockholm) i medfør af forordningens artikel 4 at suspendere visse varers overgang til fri omsætning, og toldmyndigheden underrettede Adidas AG om, at der kunne være tale om forfalskninger forsynet med det registrerede varemærke Adidas.

17 En repræsentant for Adidas Sverige AB, som er et datterselskab af Adidas AG, besigtigede varerne og konstaterede, at der var tale om forfalskninger. Adidas AG indgav en anmodning om indgriben i overensstemmelse med forordningens artikel 3. Generaltullstyrelsen imødekom anmodningen den 17. februar 1998.

18 I henhold til forordningen kunne varerne tages i bevaring til og med den 17. marts 1998. Efter denne dato fandt toldmyndighederne, at de ikke længere lovligt kunne opbevare varerne, da Adidas AG ikke havde indbragt sagen for de almindelige domstole.

19 Eftersom Adidas AG hverken var bekendt med klarereren eller den angivne modtager af varerne, havde selskabet anmodet om at få oplyst sidstnævntes identitet med henblik på at anlægge sag mod vedkommende. Tullmyndigheten Arlanda afslog denne anmodning under henvisning til sekretesslagen's kapitel 9, § 2.

20 Adidas AG anlagde sag til prøvelse af dette afslag ved Kammarrätten i Stockholm. Selskabet gjorde gældende, at det for at kunne indbringe sagen for de almindelige domstole først måtte have oplyst, hvem modtageren af varerne var.

21 Kammarrätten bemærkede, at Tullmyndigheten Arlanda i henhold til sekretesslagen ikke kunne udlevere de oplysninger, den lå inde med, eftersom modtageren af varerne kunne lide skade, såfremt de af Adidas AG begærede oplysninger blev udleveret.

22 Kammarrätten i Stockholm besluttede på denne baggrund at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 til hinder for nationale retsregler, hvorefter navnet på klarerere eller modtagere af importerede varer, som efter varemærkeindehavernes opfattelse er forfalskede, ikke må udleveres til varemærkeindehaverne?«

**Det præjudicielle spørgsmål**

23 Indledningsvis bemærkes, at der ifølge Domstolens faste praksis ved fortolkningen af en fællesskabsbestemmelse ikke blot skal tages hensyn til ordlyden, men også til den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. bl.a. dom af 17.11.1983, sag 292/82, Merck, Sml. s. 3781, præmis 12, og af 21.2.1984, sag 337/82, St. Nikolaus Brennerei, Sml. s. 1051, præmis 10).

24 Endvidere bemærkes, at såfremt en fællesskabsbestemmelse kan fortolkes på flere måder, hvoraf kun den ene kan sikre bestemmelsens effektive virkning, skal der gives denne fortolkning prioritet (jf. i samme retning dom af 22.9.1988, sag 187/87, Saarland, Sml. s. 5013, præmis 19).

25 Endelig bemærkes, at når gennemførelsen af en fællesskabsretlig forordning påhviler de nationale myndigheder, således som det er tilfældet med forordning nr. 3295/94, kan de nationale regler kun anvendes i det omfang, det er fornødent af hensyn til gennemførelsen af forordningen, og kun for så vidt det ikke begrænser forordningens rækkevidde og effektivitet (jf. i samme retning dom af 6.5.1982, forenede sager 146/81, 192/81 og 193/81, BayWa m.fl., Sml. s. 1503, præmis 29). Som følge af de forpligtelser, der fastslås i EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF), skal de nationale regler generelt lette anvendelsen af forordningen, og de må ikke hindre gennemførelsen heraf (jf. i samme retning dom af 17.12.1970, sag 30/70, Scheer, Sml. 1970, s. 275, org. ref.: Rec. s. 1197, præmis 8).

26 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der i forordningen med henblik på i videst muligt omfang at forhindre, at varemærkeforfalskede og piratkopierede varer bliver bragt på markedet, er tildelt rettighedsindehaveren en vigtig rolle. Det fremgår således af forordningens artikel 3 og 4, at der som udgangspunkt kræves en anmodning fra rettighedsindehaveren, for at toldmyndighederne kan tage varer i bevaring. Desuden kan den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, kun gribe endeligt ind over for de pågældende handlinger, hvis rettighedsindehaveren forelægger sagen for denne myndighed. Såfremt rettighedsindehaveren undlader dette, ophører suspensionen af frigivelsen eller bevaringen af varerne med kort varsel i overensstemmelse med forordningens artikel 7, stk. 1.

27 En effektiv anvendelse af forordningen forudsætter således, at indehaveren af den intellektuelle ejendomsret får visse oplysninger. Hvis han ikke kan få oplyst navnet på klarereren og/eller modtageren af varerne, kan han i praksis ikke forelægge sagen for den kompetente nationale myndighed.

28 Den i forordningens artikel 6, stk. 1, andet afsnit, indeholdte henvisning til de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, drifts- og forretningshemmeligheder samt tavshedspligt og forvaltningshemmelighed kan under disse omstændigheder ikke antages at give grundlag for et forbud mod at udlevere oplysninger til rettighedsindehaveren, som er nødvendige, for at denne kan beskytte sine interesser.

29 Forordningen indeholder i øvrigt flere bestemmelser, der har til formål at beskytte klarereren og modtageren af varer, der er genstand for kontrol, således at det undgås, at de lider skade ved, at deres navn og adresse udleveres til rettighedsindehaveren.

30 Når en toldmyndighed konstaterer, at de kontrollerede varer svarer til beskrivelsen af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, skal den straks underrette klarereren herom i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, andet afsnit. Ifølge forordningens artikel 7, stk. 2, kan varernes ejer, importør eller modtager opnå, at varerne frigives, eller at bevaringen frafaldes, ved at stille sikkerhed.

31 Endvidere fremgår det af forordningens artikel 6, stk. 1, andet afsnit, at rettighedsindehaveren kun kan anvende de af toldmyndigheden udleverede

oplysninger med henblik på at forelægge sagen for den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende realiteten. Hvis oplysningerne anvendes i andet øjemed, kan rettighedsindehaveren efter forordningens artikel 9, stk. 3, gøres ansvarlig i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende varer befinder sig.

32 Endelig kan medlemsstaterne i medfør af forordningens artikel 3, stk. 6, kræve, at rettighedsindehaveren stiller sikkerhed, hvilket gør det lettere at erstatte den skade, der opstår som følge af en ulovlig anvendelse af oplysningerne, eller enhver anden skade, som klarereren eller modtageren af varerne måtte lide.

33 Den forelæggende rets spørgsmål skal herefter besvares med, at forordningen skal fortolkes således, at den er til hinder for en national regel, hvorefter navnet på klarereren eller modtageren af importerede varer, som efter varemærkeindehaverens opfattelse er varemærkeforfalskede, ikke må udleveres til varemærkeindehaveren.

**Sagens omkostninger**

34 De udgifter, der er afholdt af den belgiske og den italienske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Kammarrätten i Stockholm ved kendelse af 16. juni 1998, for ret:

**Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer skal fortolkes således, at den er til hinder for en national regel, hvorefter navnet på klarereren eller modtageren af importerede varer, som efter varemærkeindehaverens opfattelse er varemærkeforfalskede, ikke må udleveres til varemærkeindehaveren.**

Edward Moitinho de Almeida Gulmann

Puissochet Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. oktober 1999.

R. Grass D.A.O. Edward

Justitssekretær Formand for Femte Afdeling